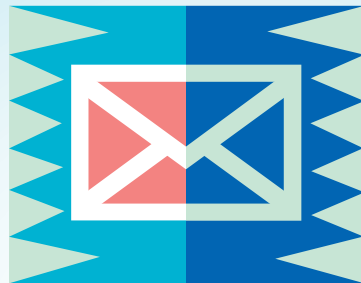

Новий Заповіт

Вивчення Послання
до Євреїв

*Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що,
прийнявши почуте від нас Слово Боже, прийняли
ви не як слово людське, але як правдиво то є
Слово Боже, що й діє в вас, віруючих.*

1 Солунян 2:13

Зміст

Новий Заповіт.....	3
I. Вступ	4
II. Вищість Христа	5
III. Підсумок	13
Додаток. Поглянемо на Послання до Євреїв.....	20

Новий Заповіт

Послання до Євреїв

ПЛАН УРОКУ

- I. Вступ
- II. Вищість Христа
 - A. Вивчення Послання до Євреїв
 - Б. Установлення історичної перспективи
 - 1. Авторство та читачі
 - 2. Дата
 - 3. Загальне тло
 - В. Вивчення тексту
 - 1. Загальний огляд
 - 2. Тема
 - 3. Ключовий вірш
 - 4. Теми та наука
 - 5. Ісус Христос — наш Заступник перед Престолом

III. Підсумок

Самоперевірка

Додаток. Поглянемо на Послання до Євреїв

Цілі уроку

До кінця цього уроку ви повинні:

1. Мати практичне уявлення про Послання до Євреїв.
2. Знати адресатів, основний план, ключовий вірш і головну тему та науку Послання до Євреїв.
3. Уміти пояснити мету Послання до Євреїв.
4. Бути переконаним у важливості чинити згідно зі своєю вірою.
5. Поділитися тим, чого ви особисто навчилися під час роботи над Посланням до Євреїв.

Завдання до уроку

1. Опрацюйте урок і перевірте відповіді.
2. Щонайменше один раз повністю прочитайте Послання до Євреїв під час роботи над уроком.
3. Прочитайте матеріали з книги доктора Генрієтти Мірс «Погляд на Новий Заповіт» у додатку.
4. Виконайте практичне завдання.

Пояснення слів

Аргументування — міркування, спрямовані на те, щоб продемонструвати правдивість або хибність твердження.

Ублагання — те, що здійснено для нашого примирення з Богом.

Заповіт — обіцянка, скріплена клятвою, за якою одна сторона урочисто обіцяє благословляти іншу сторону або служити їй певним чином. Іноді виконання обіцянки залежить від виконання певних умов однією зі сторін, в інших випадках обіцянка дається односторонньо та безумовно. Концепція заповіту є центральною, єдиною темою Писання. У заповідях встановлювалися та визначалися взаємини Бога з людством у всі епохи.¹

Напоумлення — звернення, призначене для того, щоб змусити слухачів до певних дій або переконати в їхній необхідності.

Прообраз — первісний зразок чого-небудь.

I. Вступ

У Посланні до Євреїв пояснюється зв'язок між Старим та Новим Заповітами. Є люди, яким воно здається важким чи навіть нецікавим, оскільки вони нічого не знають про Старий Заповіт. Проте Старий Заповіт також є натхненним Божим Словом. Якщо ви вивчали курс «Огляд Старого Заповіту» з програми ПЛВЦ, то у вас вже є розуміння того, що Бог у ньому залишив для нас образи, в яких викладено принципи. Для глибшого розуміння Послання до Євреїв вам слід ознайомитися з цими принципами, особливо з тим, як вони представлені у П'ятикнижжі, зокрема, у Книзі Левит. Що краще ви розумітимете ці книги, то глибше ви зможете досягнути змісту Послання до Євреїв та те, що в ньому сказано для нас.

Послання до Євреїв є найпереконливішим біблійним аргументом проти релігійного ритуалізму. У ньому нагадується, що ми спасаємося через віру, а не завдяки якимось іншим діям. Через віру спаслися Ной та Авраам, а своїми діями вони виявили віру. Хоча увага в Посланні до Євреїв звернена на юдаїзм, принципи, які викладаються в ньому, легко можна перенести й на інші релігійні вимоги, які ми так легко додаємо до християнської віри.

Цей урок складається з питань, вправ і завдань, спрямованих на те, щоб ви змогли заглибитися у ці книги, досягнути ширший контекст, у якому вони були написані, та знаходити можливість для взаємодії з Божим Словом. У підручнику подано відповіді, якими ви можете скористатися, якщо не знатимете, як відповісти. Крім того, в уроці передбачена самоперевірка, за допомогою якої ви зможете оцінити засвоєння матеріалу.

¹ Brand, C. et al., editors, *Holman Illustrated Bible Dictionary*. — Nashville: Holman Bible Publishers, 2003. — P. 355

Для роботи вам знадобиться примірник Біблії або Нового Заповіту. Вам потрібно буде робити чимало відміток у біблійному тексті, тому для роботи візьміть такий примірник, у якому ви зможете робити позначки без вагань. Під час читання у вас завжди має бути наготові ручка, щоб ви могли відразу відмітити те, що здається вам особливо важливим. Крім того, вам потрібен буде зошит для виконання письмових завдань. Крім того, разом з уроком передбачено використання додаткового матеріалу «Географія та хронологія Нового Заповіту», який знадобиться вам під час виконання кількох вправ. Якщо ви його не отримали, зверніться до керівника групи.

Працювати над матеріалом можна самостійно, але набагато корисніше було б зібратися групою та обговорювати те, що ви відкрили для себе нового. Ми маємо допомагати один одному, підтримуючи, надихаючи та ділячись своїми переживаннями. Так усі ми зможемо краще зрозуміти написане та отримати більшу радість. Крім того, у групі є можливість для підзвітності. Нерідко ми маємо добрі наміри, але... У нашому житті повно різних справ, через які буває так легко відсунути навчання вбік, а потім і зовсім «закопати» його щоденними турботами. Нам треба підштовхувати один одного! Розуміння того, що на вас чекає зустріч з групою, часто стає додатковим поштовхом до вивчення та дослідження. А ще кожна мить, проведена над Божим Словом, сприятиме зростанню правди у вашому житті та віри у серці.

II. Вищість Христа

Перш ніж ви почнете читати Послання до Євреїв та опрацьовувати цей урок, відведіть час для молитви. Просіть Бога звертатися до вас особисто під час дослідження цієї біблійної книги.

A. Вивчення Послання до Євреїв

Побіжно перегляньте 13 розділів Послання до Євреїв. Намагайтеся досягнути загальну картину цієї книги, її основні теми та найголовніші складові частини, а не окремі вірші чи уривки. Можливо, свої спостереження варто записувати у зошит, щоб мати можливість згодом скористатися ними під час роботи над вправами, що пропонуються в цьому уроці. Корисно також може бути дотримуватися плану, що подається нижче.

Вправа 1

Робіть відмітки у Посланні до Євреїв. Під час читання цього послання робіть такі кольорові відмітки:

коричневим кольором відмічайте згадки про священиків та священство;
зеленим — про заповіт;
помаранчевим — слово «кращий».

План Послання до Євреїв

I.	Христос, вищий від ангелів	1:1–2:18
II.	Христос, вищий від Мойсея та Ісуса Навина	3:1–4:13
III.	Христос, вищий від старозаповітного священства	4:14–7:28
IV.	Вищий заповіт	8:1–10:18
V.	Вищість віри	10:19–13:25

Б. Установлення історичної перспективи

1. Авторство та читачі

Однією з унікальних рис Послання до Євреїв є те, що в ньому не лише не названо автора, а й не зазначено, кому адресована ця книга. Є кілька теорій щодо того, хто міг бути автором цього послання. Зокрема, можливими авторами називають Павла або його співпрацівника, наприклад, Аполлоса, або когось з провідників тогочасної Церкви. Проте зрештою нам доводиться погодитися з Орігеном, який свого часу сказав: «І правда, лише Бог знає, хто написав це послання».² Проте це жодним чином не є підставою не погоджуватися з тим, що від часів ранньої Церкви це послання сприймалося за богонатхненне.

Щодо того, кому була адресована ця книга, ми маємо трішки більше інформації, проте вказати якусь точну географічну місцину, де мешкали адресати, неможливо. Ми знаємо лише те, що це були євреї, які або мали друзів в Італії, або самі були з Італії (Євреїв 13:24). Проте значно важливішим за географічне положення є духовний стан адресатів. Зі змісту листа ми знаємо, що євреям-християнам вірити було нелегко, на них чатувала небезпека повернутися до юдаїзму.

2. Дата

Оскільки в Посланні до Євреїв не названо автора, встановити дату написання цього листа дещо важче. У книзі Дженсена так пояснюються можливі часові рамки:

Період між 65 та 70 рр. н. е. можна приймати за орієнтовний час написання Послання до Євреїв. Дата, що передує 70 р., ґрунтується на тому, що в 70 р. н. е. Єрусалим разом із храмом був зруйнований римським полководцем Титом. З тексту Послання до Євреїв створюється однозначне враження, що на момент написання цієї книги храм ще стояв (див. Євреїв 8:4–5; 10:11), і є натяк на те, що невдовзі храмові богослужіння може припинитися (Євреїв 12:27). Якби храм до цього часу вже був зруйнований, автор обов'язково про це згадав би, оскільки одним з головних пунктів послання є те, що установи юдаїзму мають бути замінені досконалішою системою.

Про те, що послання було написане орієнтовно не раніше 65 року, свідчить те, що його читачами було друге покоління християн (Євреїв 2:1–4; пор. 5:12).³

Питання 1. Коли, найімовірніше, було написане Послання до Євреїв?

3. Загальне тло

Оскільки ми точно не знаємо, кому писалося Послання до Євреїв, ми не можемо визначити географічні чи соціальні межі, у яких ми мали б дослідити додаткову історичну інформацію. Проте навіть і без таких чітких меж нам слід зважити на багате історичне та культурне тло цього послання. Якщо Євангелія є ланкою чи містком, що сполучає Старий Заповіт з Новим, то Послання до Євреїв є тією книгою, в якій цей зв'язок пояснюється. У Посланні до Євреїв показано, яким чином юдаїзм та християнство пов'язані між собою. Ірвінг Дженсен допомагає нам побачити ці зв'язки:

Послання до Євреїв посідає дуже важливе місце у Писанні. Це коментар Святого Духа до П'ятикнижжя, особливо до Книги Левит. Автор неодноразово зверта-

² Jensen I. *Jensen's Survey of the New Testament*. — Chicago: Moody Bible Institute, 1981. — P. 407.

³ Там само, P. 406–407.

ється до Старого Заповіту — у посланні є щонайменше вісімдесят шість прямих посилань на старозаповітні уривки. Загалом же таких уривків, з якими так чи інакше пов'язана ця книга, можна відшукати не менше сотні. У посланні пояснено сенс та важливість обрядової системи юдаїзму. З нього стає чітко зрозуміло, що всі церемоніальні закони, дані в Старому Заповіті (наприклад, жертвоприношення та служіння священників), були лише прообразами, що вказували на Христа, який став великою жертвою за гріх, правдивим Священиком, єдиним Посередником між Богом і людьми. Послання до Євреїв показує християнинові, що той перейшов від царства тіней до дійсного світу, що у Христі всі попередні прообрази знайшли своє виповнення.

Послання до Євреїв називають ще п'ятою Євангелією, оскільки в ньому йдеться про доконану Христову справу на землі та продовження Його справи на небі. Окрім цього послання у Новому Заповіті немає жодної іншої книги, яка дала б нам глибше розуміння того, у чому полягає теперішнє служіння Христа. Багато християн дуже мало знають про те, що Христос нині робить для Своїх людей. Послання до Євреїв показує нам, що як Бог колись вивів ізраїльтян з Єгипту, як провів їх через безплідну пустелю, як захищав їх від небезпек, задовольняв усі їхні потреби, як навчав та виховував їх і, врешті-решт, привів їх у багатий Ханаанський край, так само Христос нині допомагає Божим дітям, заступаючись за них, даючи їм натхнення, навчаючи та напоумляючи їх, мешкаючи в них і серед них, щоб вони ввійшли у духовний край спокою і життя з подостатком і там скуштували майбутньої небесної слави.⁴

Питання 2. Відповідно до цитати з книги Дженсена, скільки посилань на Старий Заповіт є в Посланні до Євреїв?

Для глибшого розуміння істин, які автор Послання до Євреїв хотів донести до своєї аудиторії, важливо ознайомитися з деякими аспектами того старозаповітного тла, на якому викладається його зміст. Усе в Новому Заповіті є виповненням Старого — і воно краще за «старе». До наступної вправи ми включили огляд Послання до Євреїв. У ньому зазначено кілька ключових уривків зі Старого Заповіту, які розглядаються у цій книзі.

Вправа 2

Пошук зв'язків між Старим та Новим Заповітами. Розгорніть Послання до Євреїв. На полях Біблії поряд з віршами з Послання до Євреїв запишіть посилання на пов'язані місця зі Старого Заповіту.

Старий Заповіт	Євреїв
Псалом 8:5–7	2:5–18
Псалом 95:7–11	3:7–4:13
Псалом 110:4	4:16–7:28
Єремії 31:31–34	8:1–10:18
Авакума 2:4–5	10:32–12:3
Приповісті 3:11–12	12:4–13
Вихід 19	12:18–29

⁴ Там само, Р. 409–410.

Під час подальшого читання та вивчення Послання до Євреїв обов'язково перечитуйте вказані уривки зі Старого Заповіту, коли будете доходити до відповідних місць, щоб бачити ці зв'язки.

Це далеко не повний перелік віршів, які цитуються у цій книзі, а лише одні з ключових, завдяки яким можна зрозуміти, від чого відштовхується автор. Ви вже побачили чимало згадок про священство, зокрема про служіння первосвященника, про використання скинії, а також про численних старозаповітних героїв віри. Корисно буде ознайомитися з тими уривками Старого Заповіту, в яких ідеться про цих людей.

В. Вивчення тексту

1. Загальний огляд

Зважаючи на складність та обсяг цієї книги, ми дамо лише її загальний огляд, щоб ви могли побачити та зрозуміти, як побудовано її виклад.

Послання до Євреїв — це тривале аргументування, в ході якого автор переходить від доводів, заснованих на Писанні, до умовляння, і назад. Рушійною силою цього аргументування від початку й до кінця є абсолютна вищість Божого Сина над усім, що було раніше; саме в цьому і полягає суть вияснення Писання. Автора хвилює ймовірність того, що деякі християни у скрутних обставинах можуть залишити Христа і тим поставити себе поза спасенною справою Божого Сина та Його первосвященницьким заступництвом, а цим покласти край власному досвіду Божої присутності; саме в цьому полягають усі напоумляння, якими перемежоване це послання.

Вступна частина (1:1–3), у якій наводяться сім ознак для описання Божого Сина та Його справи, завдяки якій Він стає останнім Божим словом, є немовби моделлю для подальшого викладу. Далі йде дві серії головних доводів (1:4–4:13; 4:14–10:18), і кожна з них містить декілька підрозділів, та прикінцева частина з думками щодо застосування та з напоумленнями (10:19–13:21), яка тут перемежовується кількома додатковими біблійними аргументами.

Перша частина повністю присвячена Синові — Його вищості над ангелами попри Його людську природу (і завдяки їй!) (1:4–2:18), над Мойсеєм (3:1–19) і над Ісусом Навином (4:1–13). Тут автор також готує сцену для другої частини: ефективне первосвященницьке служіння Христа стає можливим завдяки тому, що від віку суцільний і нині звеличений Син прийняв тіло. Невдача першого Виходу — це не хиба Мойсея чи Ісуса Навина, а хиба народу, який у випробуваннях виявився невірним. Послання закликає читачів не наслідувати приклад ізраїльтян.

У другій частині Син показаний як досконалий Первосвященик. Після перехідного напоумляння (4:14–16) автор представляє Ісуса як Первосвященника (5:1–10), потім йде серія з двох застережень та підбадьорення (5:11–6:3 [бездіяльність]; 6:4–8 [відступництво]; 6:9–20 [певні Божі обітницї]). Потім, відштовхуючись від месіанського Псалма 110, він ставить Мелхиседека за приклад священства вищого порядку (7:1–28). На основі нового — а тому й вищого — заповіту досконалий свя-

Пожива для роздумів

Послання до Євреїв наповнено Ісусом. З цієї книги ми можемо дуже багато дізнатися про Нього, про те, що Він зробив для нас, і про наші стосунки з Ним. Вам варто в майбутньому самостійно продовжувати досліджувати це послання, а результати своєї роботи використати за основу для проповідей чи біблійних уроків.

щеник приніс досконалу (тобто таку, яка приноситься лише раз за всіх) жертву в досконалому святилищі (8:1–10:18).

Третя частина присвячена витривалості у вірності. Вона починається із заклику — у світлі всього цього, «Отож, браття...» (10:19–25). Далі йде застереження (10:26–31), підбадьорення (10:32–39), приклад (11:1–12:3), повчання (12:4–13) і ще одне застереження (12:14–17). Нарешті, за допомогою цих дивовижних образів та через протиставлення гори Синай та небесної гори Сіон автор стверджує певність у майбутньому (12:18–29), а потім закінчує дуже практичними настановами про життя в теперішній час (13:1–25).

Варто придивитися уважніше, яким чином ця композиція запущена автором у дію. Він ставить перед читачами сім ключових уривків зі Старого Заповіту і за допомогою напоумлень робить переходи від попереднього до наступного: (1) Псалом 8:5–7 представлено в Євреїв 2:5–18; (2) Псалом 95:7–11 в Євреїв 3:7–4:13; (3) Псалом 110:4 в Євреїв 4:16–7:28; (4) Єремії 31:31–34 в Євреїв 8:1–10:18; (5) Авакума 2:3–4 в Євреїв 10:32–12:3; (6) Приповісті 3:11–12 в Євреїв 12:4–13; і (7) Богоявлення на Синаї (Вихід 19) в Євреїв 12:18–29.⁵

Вправа 3

Складання плану Послання до Євреїв. Ви вже бачили доволі простий план цього послання. Він стане вам у пригоді. Але те, яким буде план того чи іншого твору, залежить від людини, яка його складає. Крім того, до одного й того ж самого тексту можна скласти план кількома способами. На основі інформації з наведеного вище огляду складіть план за вказаними пунктами. Такий план допоможе вам слідкувати за тим, як у цьому посланні викладається головна думка.

2. Тема

Основна увага цієї книги зосереджена на Ісусі Христі. Без Нього неможливе християнство. Він є виповненням Старого Заповіту. Він приносить спасіння через віру в Нього.

**Ісус Христос, Син Божий і Син Людський, є вищим над усе,
Він є Начальником й Виконавцем нашої віри.**

Завдяки цій ключовій темі християни закликаються твердо стояти у вірі та не повертатися назад до «релігії». Так само маємо чинити й ми.

3. Ключовий вірш

У Євреїв 4:14 сказано твердо триматися віри, яку, за нашим власним визнанням, ми маємо. Не дайте їй похитнутися. Чому? Через Ісуса Христа. Усе в Ньому, у тому, що Він уже зробив для нас і що продовжує робити як наш Первосвященик.

Питання 3. Запишіть Євреїв 4:14.

4. Теми та наука

Теми Послання до Євреїв, які постають з усією очевидністю, — це первосвященство Ісуса; заповіт з Авраамом; Божа жертва; новий заповіт; віра; вищість Христа; «краще», що ми ма-

⁵ Fee G., Stuart D. *How to Read the Bible Book by Book*. — Grand Rapids: Zondervan, 2002. — P. 391–392.

ємо в Христі; християнська зрілість і витривалість. Послання до Євреїв є багатою скарбницею науки про Христа, оскільки саме на Ньому зосереджена головна увага цілої книги.

Божественність Христа

Основою всього цього послання є вчення про божественність Христа.

Питання 4. Подивіться Євреїв 1:2–3. Запишіть сім характеристик, якими Христа описано в цих двох віршах.

У 1:6 ми бачимо, що ангели мають поклонятися Ісусові. А у 1:8 дається пряма цитата зі Старого Заповіту, в якій звертання до Бога спрямоване до Христа. У Євреїв 13:8 ми читаємо, що *«Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!»* І знову ж, незмінність — це одна з Божих рис.

Ісус — Первосвященик

Тема священства обговорюється в Євреїв 4:14–5:10, потім переривається напоумлянням, а далі піднімається знову у розділах 7–9. Мелхиседек — унікальна людина, що жила в часи Авраама, — показана як прообраз Христа.

Ісус мав стати одним із нас, щоб Він зміг представляти перед Богом людство — і як Первосвященик, і як жертва вблагання за нас (Євреїв 2:17).

Ісус — це Первосвященик, який у всьому може нам співчувати, бо Він стикався з усіма тими спокусами та випробовуваннями, що й ми (Євреїв 4:15).

Ісус є Первосвящеником за чином Мелхиседека (Буття 14:18–20; Псалом 110:4; Євреїв 7:1–17). Мелхиседек був царем-священиком, чим він відрізнявся від Аарона та був вищим за нього.

У Євреїв 10:12–14 подається описання того, що Ісус нині робить на Небесах. Ми знаємо, що Він сів праворуч Бога — це вказівка на те, що Його справа на землі була завершена.

Як Первосвященик, який завжди має доступ до Бога, Він зараз на небі заступається за нас (Євреїв 7:25; 9:24).

Заповіт

Подивіться визначення слова *«заповіт»*, яке наводиться у розділі «Пояснення слів». Заповіт є надзвичайно важливим поняттям у Біблії. У Новому Заповіті воно згадується кілька разів, проте у Посланні до Євреїв повстає одною з головних тем. Ви вже відмітили це слово у себе в Біблії. Послання до Євреїв добре підходить для дослідження нових та старих заповітів, які Бог укладав з людством.

Згідно зі старим заповітом, який іноді називають заповітом Мойсея або заповітом Закону, основою правильних стосунків з Богом було виконання Закону. Бог сказав: «Якщо дотримуватиметесь Мого закону, то будете Мені вгодними». За цим заповітом щоразу, як хтось

порушував постанову закону, потрібно було приносити жертву. Тому грішному людству весь час доводилося докладати зусиль для збереження нерозривних стосунків з Богом.

Новий заповіт, принесений Христом, мав за основу Його одноразову досконалу жертву. Ярмо постійних жертвопринесень з людства було забрано. Ісусова кров стала тією раз і назавжди принесеною жертвою, яка дає людині можливість мати безперервні стосунки з Богом.

Тема заповіту тісно переплітається з темою крові. У Євреїв 9:22 сказано, що *«без пролиття крові не має відпущення»*. Важливо пам'ятати, що жодна з Божих вимог не була скасована після встановлення нового заповіту — усі старі вимоги знайшли своє досконале виповнення у Христі та в пролитій крові, пожертвованій за наші гріхи. Можливо, варто додати слово «кров» до тих слів, які ви відмічаєте під час читання Біблії.

«Краще»

Оскільки ви вже позначили у себе в Біблії слово «кращий», зараз ви матимете можливість вказати, з яких віршів взяті вислови, наведені нижче у списку.

Питання 5. Упишіть біблійні посилання у відведених місцях.

- а) _____ — **краща надія**. Зараз ми надіємося на Ісуса Христа та на здійснену Ним справу, а не на Закон.
- б) _____ — **кращий заповіт**. Основою заповіту, укладеного раніше, був Закон, а новий та кращий заповіт має за основу жертву Христа.
- в) _____ — **кращі обітниці**. Старі обітниці стосувалися фізичних благословень, а нові — благословень духовних та вічних.
- г) _____ — **краще майно** та неминуще. Земні статки неможливо порівняти з тим, що християнин матиме у вічності.
- д) _____ — **краща батьківщина** — небесна.
- е) _____ — Бог передбачив щось **краще** для нас. Усі герої віри вірили у те, до чого вони самі не дожили. Наше краще — це Христос. І їхнє також!
- ж) _____ — *«покроплення крові, що **краще** промовляє, як Авелева»*. Кров Ісуса є кращою за всі жертви, принесені в усі часи, починаючи від Авеля, тому що Ісус — це досконалий Божий Агнець.

Практичне завдання. Проповідь про «краще».

Складіть письмовий план проповіді, в основу якої будуть покладені «кращі» риси з Послання до Євреїв. Обов'язково запропонуйте вашим слухачам можливість для практичного застосування того, про що йтиметься в проповіді, і будьте готові показати складений план керівникові групи.

Віра

Одна з найвідоміших частин Послання до Євреїв — це розділ 11, який називають розділом віри. У ньому згадані великі чоловіки та жінки, які є прикладом віри. Це люди, у яких фундаментом життя було невидиме. У Євреїв 12:1 вони названі великою «хмарою свідків» нашого християнського життя. Можливо, варто було б відмітити у Біблії ще й слово «віра», принаймні в цьому розділі.

Інші теми

У Посланні до Євреїв розглядаються й інші, менші теми — наприклад, думка про спокій, який ми можемо знайти в Христі. Коли ви читали це послання самі, вам, напевно, впадали в око

численні протиставлення та застереження, якими перемежована вся книга. У цьому уроці з великого числа тем ми вибрали лише кілька найвизначніших, з якими ви маєте ознайомитися.

5. Ісус Христос — наш Заступник перед Престолом

Прочитайте в додатку главу 19 з книги «Погляд на Новий Заповіт» та опрацюйте наступний блок.

Питання 6. На думку Мірс, до кого було написане Послання до Євреїв на самому початку?

Вищість Особи Христа

Питання 7. Які дві великі істини приймаються автором Послання до Євреїв як належне?

Питання 8. Для усунення якої хибної думки було написано Послання до Євреїв?

Вищість священства Христа

Питання 9. Чому ми можемо з відвагою приступати до Отця?

Питання 10. Великі з'явлення Христа.

У минулому: _____

Тепер: _____

У майбутньому: _____

Питання 11. Чому важливо регулярно зустрічатися з іншими християнами?

Вищість життя у Христі

Вправа 4

Дайте визначення віри. Яке визначення віри дає Мірс? Чи згодні ви з нею? Чому так або чому ні?

Питання 12. Як нам відкинути невіру?

Питання 13. У переліку «Спонування до життя віри», складеному доктором Мірс, скільки пунктів пов'язані з нашими особистими стосунками з Ісусом? Скільки пов'язані з нашими стосунками з іншими людьми?

Доктор Мірс стверджує, що нам слід питати, кому ми віримо, а не чи є у нас віра.

Питання 14. Якщо ми не віримо Ісусові, тоді кому насправді ми віримо?

Питання 15. Хто дасть нам можливість жити життям, яке буде Богові до вподоби?

III. Підсумок

У цьому уроці, на відміну від кількох інших, у нас була можливість зосередитися на одній книзі. Через особливості розглянутого послання цей урок теж був особливим. Ми дуже мало знаємо про історичне та культурне тло, на якому написано Послання до Євреїв. Воно відрізняється від Послань до Коринтян або до Ефесян, оскільки ми знаємо автора тих листів, знаємо, до кого вони були написані, та маємо історичну інформацію про відповідні міста. Проте відсутність такої інформації у жодному разі не можна вважати втратою, коли ми беремося за вивчення цієї дивовижної книги. Радше навпаки — це допомагає нам ще більше зосередитися на її змісті. Ми не відволікаємося на додаткові відомості, а досліджуємо зміст, і в ньому починаємо бачити Ісуса таким, яким Він є насправді! Яка то буде честь, коли прийде час і ми вклонимося Тому, Хто створив й тримає небо та землю, Тому, Хто був перше часу і буде за часом, Тому, Кому служать і вклоняються самі ангели!

Якщо з тієї чи іншої причини ви опрацювали лише цей один урок, то візьміть до уваги, що він входить до серії з 12 уроків, присвячених новозаповітним посланням та Книзі Об'явлення. Ці уроки не обов'язково розглядати у встановленій послідовності. Ми заохочуємо вас і далі вивчати Писання як для свого власного духовного зростання, так і для того, щоб ви були готові допомогти іншим людям.

Інші уроки цієї серії:

Урок 1 — Послання Якова та до Галатів — *Правда про віру*

Урок 2 — 1 та 2 Солунян — *Непохитність у переслідуваннях*

Урок 3 — 1 Коринтян — *Проблеми Церкви*

Урок 4 — 2 Коринтян — *Захист служіння*

Урок 5 — Римлян — *Праведність з віри*

Урок 6 — Колосян та Ефесян — *Христос і Його Церква*

Урок 7 — Филимона та Филип'ян — *Радість і прощення*

Урок 8 — 1 Тимофія та Тита — *Церковне керівництво*

Урок 9 — 1 Петра, 2 Тимофія та 2 Петра — *Заохочення та застереження*

Урок 11 — Юди, 1, 2 та 3 Івана — *Любов у дії*

Урок 12 — Об'явлення — *Кульмінація віків*

Самоперевірка

Загальний бал: ____/100

Правда або неправда (7 балів за кожну відповідь; ____/84)

Зазначте, чи є наступні твердження правдою чи неправдою.

1. ____ Найімовірніше, Послання до Євреїв було написане у період між 65 та 70 рр. н. е.
2. ____ Послання до Євреїв написав Павло.
3. ____ Воно було написане переважно до євреїв.
4. ____ Слово «храм» у цьому урочі розглядалося як одне з ключових слів у Посланні до Євреїв.
5. ____ Послання до Євреїв іноді називають п'ятою Євангелією.
6. ____ У Посланні до Євреїв міститься понад 100 прямих посилань на Старий Заповіт.
7. ____ Тема Послання до Євреїв: «Ісус Христос, Син Божий і Син Людський, є вищим над усе, Він є Начальником й Виконавцем нашої віри».
8. ____ Ключовий вірш — це Євреїв 4:14.
9. ____ У цьому вірші сказано: «А хто додержує Його слово, у тому Божя любов справді вдосконалилась. Із того ми пізнаємо, що в Нім пробуваємо».
10. ____ Одна з ключових наук Послання до Євреїв — це вчення про Ісуса як про нашого Первосвященника.
11. ____ Ще одна з ключових наук стосується відступництва в останні дні.
12. ____ Мірс, пишучи про це послання, називає у заголовку Ісуса Христа нашим Первосвященником.

Заповнити пропуски (4 бали за кожну відповідь, ____/16)

План Послання до Євреїв		
I.	Христос, вищий від (1)_____	1:1–2:18
II.	Христос, вищий від Мойсея та Ісуса Навина	3:1–(2)_____
III.	Христос, вищий від старозаповітного (3)_____	4:14–7:28
IV.	Вищий заповіт	8:1–10:18
V.	Вищість (4)_____	10:19–13:25

Відповіді на питання

Питання 1

Найімовірніше, Послання до Євреїв було написане у період між 65 та 70 рр. н. е.

Питання 2

У Посланні до Євреїв є щонайменше 86 посилань на Старий Заповіт.

Питання 3

Див. Євреїв 4:14 у Біблії.

Питання 4

1. Спадкоємець всього.
2. Через Нього Бог створив світ.
3. Ісус є сяйвом Божої слави.
4. Він є точним образом Бога.
5. Він тримає все Своєю силою.
6. Він дав очищення наших гріхів.
7. Він сидить по правиці Бога на небі.

Питання 5

- а) Євреїв 7:19
- б) Євреїв 7:22; Євреїв 8:6
- в) Євреїв 8:6
- г) Євреїв 10:34
- д) Євреїв 11:16
- е) Євреїв 11:40
- ж) Євреїв 12:24

Питання 6

До євреїв-християн, які мешкали в Єрусалимі.

Питання 7

1. Бог існує.
2. Бог об'являє Себе людям.

Питання 8

Послання до Євреїв було написано, щоб виправити хибне розуміння, що євреям, які стали християнами, чогось бракувало, оскільки вони це залишили під час навернення. Людині важко відмовитися від релігійних форм, які мають зовнішні вияви, що сприймаються органами чуття (наприклад, жертви тощо), і зосередитися на духовному. Тому ми й прагнемо традицій та відчутних дій. Проте Бог переймається невидимим.

Питання 9

Причиною нашої сміливості є те, що Ісус, наш Первосвященик, сидить по правиці Отця і заступається за нас.

Питання 10

У минулому — на хресті.

Тепер — по правиці престолу.

У майбутньому — на хмарах зі славою.

Питання 11

Якщо нас не зігріває тепло інших християн, то ми швидко холонемо у своєму духовному житті.

Питання 12

Ми можемо відкинути гріх невіри, постійно дивлячись на Ісуса.

Питання 13

Приблизно вісім пунктів можна пов'язати з особистими стосунками з Ісусом Христом, проте серед них є й ті, що можуть одночасно бути пов'язані зі стосунками з іншими. У переліку є щонайменше вісім пунктів, які пов'язані зі стосунками з іншими.

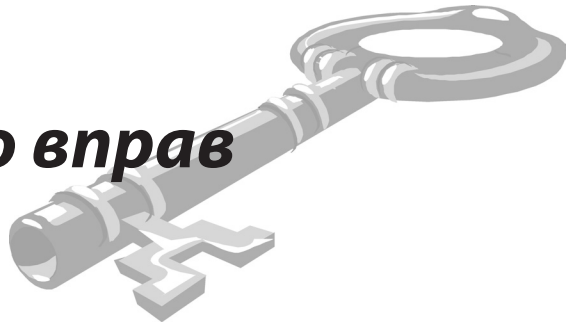
Питання 14

Кожен, хто не вірить Ісусові, вірить сатані, тому що жодних інших варіантів не існує. Усі світогляди, релігії та культи, крім християнства — це діло сатани.

Питання 15

Ісус Христос.

Відповіді до вправ

Вправа 1

Слово «священик» (разом зі спорідненими словами) вжито у Посланні до Євреїв 36 разів.

Слово «заповіт» — понад 21 раз.

Слово «кращий» — 14 разів.

Вправа 2

Відповідь не потрібна. Керівник групи має переглянути вашу Біблію.

Вправа 3

Ваша відповідь повинна бути схожою на запропоновану тут, хоча ви могли по-іншому висловитися чи обрати дещо іншу схему для плану.

Вступ (1:1–3)

- I. Перший аргумент — вищість Сина (1:4–4:13)
 - A. Вищість від ангелів (1:4–2:18)
 - Б. Вищість від Мойсея (3:1–19)
 - В. Вищість від Ісуса Навина (4:1–13)
- II. Другий аргумент — Син як досконалий первосвященик (4:14–10:18)
 - A. Перехідні напоумляння (4:14–16)
 - Б. Ісус — Первосвященик (5:1–10)
 - В. Застереження та заохочення (5:11–6:20)
 - 1. Застереження 1 — бездіяльність (5:11–6:3)
 - 2. Застереження 2 — відступництво (6:4–8)
 - 3. Заохочення — певні Божі обітници (6:9–20)
 - Г. Священичий чин Мелхиседека (7:1–28)
 - Д. Новий заповіт і досконале священство (8:1–10:18)
- III. Застосування та напоумляння — витривалість у вірності (10:19–13:21)
 - A. Заклик до дії (10:19–25)
 - Б. Застереження (10:26–31)
 - В. Заохочення (10:32–39)
 - Г. Приклади (11:1–12:3)
 - Д. Настанови (12:4–13)
 - Е. Ще одне застереження (12:14–17)
 - Ж. Підтвердження певності в майбутньому (12:18–29)

Закінчення — практичні напоумляння (13:1–25)

Вправа 4

Віра, за твердженням Мірс, є просто актом волі. Це просто довіра Богові, покладання на Нього.

Ваша відповідь.

Відповіді на питання самоперевірки

Правда або неправда

1. П
2. Н
3. П
4. Н
5. П
6. Н
7. П
8. П
9. Н
10. П
11. Н
12. Н

Заповнити пропуски

1. ангелів
2. 4:13
3. священства
4. віри

Поглянемо на Послання до Євреїв

У Посланні до Євреїв зображено Ісуса Христа — нашого Заступника перед Престолом

Глава 19 з книги Генрієтти Мірс «Погляд на Новий Заповіт»⁶

Ця книга адресувалася найперше християнам-євреям (ймовірно, мешканцям Єрусалима), які хиталися у вірі. Через глузування і знущання гонителів християни-євреї почали думати, що, прийнявши християнство, вони втратили все — жертвник, священиків, жертвопринесення. Апостол доводить, що вони втратили лише тінь, а набули справжню сутність (Ісуса Христа).

Вони не втратили все, а натомість все набули

Ми маємо

- великого Первосвященика (Євреїв 4:14);
- кїтву для душі (Євреїв 6:19);
- Первосвященика, що засїв на небесах (Євреїв 8:1);
- майно неминуще (Євреїв 10:34);
- жертівник (Євреїв 13:10).

У християнстві ми маємо все краще (відзначте 13 пунктів, які у християнстві є кращими).

Чи дійсно ми знаємо, у чому полягає різниця між тим, коли Христос для нас Спаситель і коли Він для нас Священик? У цій книзі знаходимо відповідь на це питання.

⁶ Друкується з дозволу.

Вищість Особи Христа

(Прочитайте Євреїв 1:1–4:13)

Ніде божественна та людська природа нашого Господа не підкреслюється так сильно, як у першому та другому розділах Послання до Євреїв. Христос як наш великий Первосвященик може зрозуміти всі наші потреби, оскільки є досконалою Людиною. Наші слабості не залишають Його байдужим. Він може задовольнити всі наші потреби, оскільки є досконалим Богом. *«Він може».*

Запишіть усе, що зможете знайти про Христа, сказане в Євреїв 1 і 2. Навіть якби ви не знали про Нього більше нічого, крім знайденого в цих двох розділах, ви вже знали б багато.

Дві великі правди приймаються як належне: існування Бога та те, що Він об'являє Себе людям. Він об'являв Себе раніше *«в давнину... через пророків»*; *«а в останні ці дні... через Сина»*. У Біблії записана ціла низка оповідей про те, як Бог звертається до людей та виявляє Свою волю та Свої задуми щодо них. Як дивовижно чути, як промовляє Його єдинородний Син! *«Його слухайтеся!»* У Христі всі голоси зливаються в один Голос.

Аргумент на користь християнства

Вищість Особи Ісуса Христа

- Господь Ісус Христос більший за будь-кого з людських провідників (пророків) (Євреїв 1:1–3);
- Господь Ісус Христос більший за ангелів (Євреїв 1:4–2:18);
- Господь Ісус Христос більший за Мойсея (Євреїв 3:1–19);
- Господь Ісус Христос більший за Ісуса Навина (Євреїв 4:1–16).

Пам'ятайте, що цей лист написано для того, щоб виправити хибну думку про те, що християни-євреї, прийнявши християнство, щось втратили. Для виправлення цієї помилки й було написано це послання. Християнство — це не втрата, а прийняття, прийняття найбільшого дару життя, а насправду й самого Життя, бо життя — це Христос.

Коли Бог забажав спасти людину від гріха, Він послав не ангела, а Свого Сина. Бог прийшов не у вигляді ангела, але у вигляді людини. Він став людиною, щоб викупити людину. Він постраждав як людина і помер як людина, щоб стати нашим Викупителем (Євреїв 2:10). Ісус зазнав гіркоту смерті за нас, щоб позбавити сили диявола, який мав владу смерті. Христос піднявся з могили з ключами від пекла та смерті, і тепер диявол не може замкнути у смерті нікого з нас. Ісус прийшов, щоб допомогти не ангелам, а людям.

У Євреїв 4:12 показано силу Божого Слова. Дайте Слову можливість дослідити та випробувати вас! Нехай Боже Слово посяде належне місце у вашому житті. Воно розглядає кожен мотив, кожне бажання, кожен намір у вашому житті і допомагає вам правильно їх оцінити. Христос — це живе Боже Слово. Він живий та сильний, усебачущий та всевідаючий. Нехай буде так, як бажає Він!

Вищість священства Христа

(Прочитайте Євреїв 4:14–10:18)

Тут починається головна тема цієї книги.

Кращий Заповіт (Євреїв 8:13)

Цей заповіт є кращим, бо він заснований на кращих обітницях. Ці обітниці записані на серці, а не камінних таблицях (Євреїв 8:10).

Краща скинія (Євреїв 9:1–12)

Христос священнодіє на небі. Скинія була з цього світу. Первосвященик входив до Святого Святих раз на рік, а Христос увійшов до святині раз і назавжди. Відкуплення, яке здійснив Христос, було не щорічним, а вічним.

Краща жертва (Євреїв 10:18)

Він Сам є жертвою. Щоб очистити нас, Він приніс Себе як непорочного й чистого Агнця. У Старому Заповіті в жертву приносили тельців та козлів, які не могли усунути гріх. Ті жертви були лише тінню. А ця Жертва мала принестися лише один раз.

Христа названо нашим Первосвящеником. Що це означає? У Божому Слові дуже чітко сказано про те, що гріх відсік людей від Бога. Жоден грішник не може наблизитися до Бога. Шлях закрито. У Старому Заповіті представник людей — первосвященик, якого назначив Бог, — міг входити в Божу присутність лише один раз на рік, після того як була принесена жертва за гріхи народу. Він мав принести кров тельців та козлів не лише за гріхи народу, але й за свої власні гріхи, бо й він також був грішником. Потім він заходив до святині, далі йшов за завісу до Святого Святих, де стояв ковчег заповіту. Ковчег був накритий віком, де Бог зустрічався з людиною через посередника — первосвященика.

Як ми можемо сьогодні приступити до Бога? Христос зробив це можливим. Він є нашим Первосвящеником, нашим Представником перед Отцем. Він увійшов у небесну святиню, у Божу присутність, з кров'ю Своєї власної жертви для очищення від гріхів та для дарування вічного спасіння. Він мав пролити Свою кров, бо *«без пролиття крові не має відпущення»* (Євреїв 9:22). *«А Він за гріхи світу приніс жертву один раз, і назавжди по Божій правиці засів»* (Євреїв 10:12). *«Звершилось!»* — вигукнув Він на хресті. Його справа відкуплення тепер завершена, а тому бачимо, що Він сів по Божій правиці — так Христа неодноразово зображено в Посланні до Євреїв.

Христу не потрібно було помирати більше одного разу. Він приніс Себе в жертву за гріх раз і назавжди. Ось чому ми можемо з відвагою приступати до престолу благодаті, щоб отримати милість і знайти благодать для допомоги в наших потребах (Євреїв 4:14–16).

Наш Первосвященик у цю саму мить сидить по правиці Отця, заступаючись за нас з вами (Євреїв 7:25; 8:1; 10:12). Він увійшов *«в саме небо, щоб з'явитись тепер перед Божим лицем за нас»* (Євреїв 9:24). Ось чому ми можемо мати відвагу заходити до святині кров'ю Ісуса, дорогою новою та живою (Євреїв 10:19–20). Скористайтеся цією славною честю, яку ми отримали.

Христос приніс Себе в жертву, як непорочного та чистого Агнця. Священик жертвував життя тельців і козлів, але цим неможливо було усунути гріх. Ця краща Жертва мала бути принесена раз і назавжди (Євреїв 10:10–18).

Христос проклав нову й живу дорогу до присутності Отця, тому входимо з відвагою до престолу благодаті. Питання гріха врегульовано назавжди.

Великі з'явлення Христа

У Євреїв 9 ми бачимо три великі з'явлення нашого Господа, які виписані літерами зі світла:

У МИНУЛОМУ

На хресті: *«Він з'явився один раз на схилку віків, щоб власною жертвою знищити гріх»* (Євреїв 9:26).

ТЕПЕР

По правиці престолу: *«Щоб з'явитись тепер перед Божим лицем за нас»* (Євреїв 9:24).

У МАЙБУТНЬОМУ

На хмарах зі славою: *«...другий раз з'явиться тим, хто чекає Його на спасіння»* (Євреїв 9:28).

Христової смерті достатньо. Бог зараз може не лише простити нам гріхи, але й очистити нас від гріха.

«Що з гріхів мене спасе? О, ніщо, лиш кров Ісуса!»

Приставаймо до престолу благодаті, але також *«не кидаймо збору свого»* (Євреїв 10:25). Нашому зростанню ніщо не сприяє так, як християнська спільність. Містер Муді якось відвідав одну жінку, яка охолола до християнського життя. Вона розповіла, що не могла ходити до церкви, але бідалася, що не розуміла, чому у неї змінилося ставлення до духовного. Не кажучи ні слова, містер Муді витяг з каміна головешку та поклав її окремо від вогню. Дуже скоро жар згас, головня почорніла. «Я зрозуміла», — сказала жінка. Самому неможливо постійно сяяти у християнському житті. Людині потрібно тепло спільності з іншими християнами. Для нас це повеління.

Вищість життя у Христі

(Прочитайте Євреїв 11–13)

Звідси й далі автор розповідає нам, яким життям ми повинні жити з огляду на те, що Христос зробив для нас як Первосвященик. Ми знаємо, що Він зараз праворуч Бога і «заступається за нас». Коли Христос виконав Свою справу відкуплення на землі, Він зійшов на небо, щоб продовжити справу заступництва.

У християнському житті після прийняття Христа може бути чимало рівнів. Життя деяких християн — це «підвал» християнського досвіду. Так, вони не назовні, а в будівлі, але там темно і страшно. Життя інших — це «перший поверх». Вони залишили перші основи та просуваються далі. До них доходить сонячне світло, але їхній погляд не може вибитися за обставини, що їх оточують. Є й ті, хто живе вище. Їхні кімнати залиті сонцем і теплом. Шум і принади «вулиць» цього світу їх не турбують. Повітря чисте. З вікон видно синє небо та далекі гори. Вони живуть над цим світом, сховані з Христом у Бозі. І Бог бажає, щоб на такій висоті всі ми жили постійно.

Подивімося на кількох згаданих у Євреїв 11 чоловіків і жінок, які жили з таким високим поглядом на життя. Святий Дух каже нам, що секретом життя кожної зі згаданих осіб є віра,

проте не стільки власне віра як переконаність, скільки надія на нашого вірного Бога. Одна жінка стала відомою як людина віри. До неї часто зверталися з питанням: «Скажіть, у вас, певно, велика віра?» «Ні, ні, що ви! — відповідала вона. — У мене маленька віра у великого Бога!»

Секрет християнського життя полягає в тому, щоб просто давати можливість Христові задовольняти наші потреби. Дехто каже: «У мене немає віри, я не можу вірити». Проте ми постійно виявляємо віру до інших людей навколо нас. Наприклад, хочете ви поїхати до Нью-Йорка з Сан-Франциско. Ви купуєте квиток та сідаєте на поїзд. За час подорожі поїздом керуватиме з півдесятка машиністів. Жодного разу їх не бачивши та нічого не знаючи про їхні вміння, ви довіряєте їм своє життя. Віра — це просто довіра Богові, покладання на Нього. У вірі немає нічого таємничого. Вона є просто актом волі. Ми або віримо Богові, або ні. Вирішуємо ми. Це так само просто, як увімкнути світло. У тому, щоб натиснути на вимикач, немає нічого важкого, запутаного або таємничого. А в результаті такої дії піде струм та засяє світло. Коли ми вирішуємо цілковито довіритися Богові, тоді наше життя наповнюється надприродним життям та силою. Усередині нас стається чудо. Одним із практичних результатів віри є те, що вона робить слабких людей сильними (Євреїв 11:34).

Щоб жити у цій Залі віри, потрібно зробити дві справи. По-перше, як кожен, хто береться бігти у змаганні, ми маємо відкласти все, *«що обплутує нас»*. Віддайте Христові все. По-друге, маємо дійсно вірити, що на Ісуса можна поклатися. Коли ми так чинимо, ми відкидаємо гріх, який так легко нас обплутує, — гріх невіри. Цей гріх можна відкинути, *«дивлячись на Ісуса»*. Віддавши життя Христові та відкинувши смертний гріх невіри, ми можемо бігти *«з терпеливістю до боротьби, яка перед нами, дивлячись на Ісуса»*.

У світі є лише один тип людей, які можуть догодити Богові. Хто ці люди? Євреїв 11:6. Життя людини наповнюється силою та міццю не через те, що людина робить для Бога, а через те, що Бог робить для неї. Нам варто думати найбільше не про нашу велику віру, а про нашого великого Бога. Зараз модні сумніви, а не впевненість щодо великих фактів, які стосуються Бога, Христа та спасіння. Але пам'ятайте, що так Богові не догодити.

Поглянувши на короткі спонування, що даються в цьому посланні, можна краще зрозуміти це нове життя в Христі.

Спонування до життя віри

Приступімо	Євреїв 10:22
Тримаймо непохитне визнання надії.....	Євреїв 10:23
Уважаймо один за одним	Євреїв 10:24
Заохочуймося	Євреїв 10:25
Скиньмо всякий тягар та гріх	Євреїв 12:1
Біжім з терпеливістю	Євреїв 12:1
Дивімося на Ісуса	Євреїв 12:2
Думаймо про Ісуса	Євреїв 12:3
Не нехтуймо Господньої кари	Євреїв 12:5–13
Пильнуймо про мир зо всіма.....	Євреїв 12:14
Уникаймо гіркого кореня.....	Євреїв 12:15
Будьмо братолюбні, не забуваймо любові до приходнів....	Євреїв 13:1–4
Утверджуймося у вченні	Євреїв 13:9
Виходьмо до Нього	Євреїв 13:13
Приносьмо Богові жертву хвали.....	Євреїв 13:15

Доктор Хальдеман влучно називає Євреїв 11 «Уестмінстерським абатством спочилих з королівського роду» — бо тут ідеться про мертвих для світу і живих для Бога.

Чи доводилося вам бувати в Уестмінстерському абатстві або на Арлінгтонському кладовищі, чи на горі Вернон? Якщо так, то ви зрозумієте, що малося на увазі, коли цей розділ з Послання до Євреїв було названо Уестмінстерським абатством віри. На цих надзвичайних кладовищах можна побачити меморіали на честь великих людей англomовного світу, і так само у цьому розділі згадані великі герої віри.

Що таке віра? Віра — це довіра до того, що каже Бог, та покладання на Нього. Питання не в тому, чи є в нас віра, а в тому, кому ми віримо?

Віра, яка є лише інтелектуальними переконаннями, ще не спасла жодної душі, а віра, через яку ціле життя посвячується Христові, — це та віра, яка приносить спасіння.

Якось на березі замерзлого ставка стояли два хлопчики. Один сказав: «Білє, я вірю, що лід нас витримає». «Що, правда?» — запитав інший. Так. «Ну тоді виходь на лід». «Ні, — сказав перший хлопчик, — не хочу». «Ну тоді ти й не віриш, що лід витримає твою вагу». І він мав рацію. Якщо людина стоїть і зовні дивиться на закінчену справу Христа та каже: «Я в це вірю. Я вірю у прийнятність такого світогляду. Я вірю, що зробленого достатньо для спасіння людини», — то така людина поки не дійшла до спасіння. Щоб отримати спасіння, людина має поклатися на закінчену справу Христа.

Пам'ятаючи про безліч свідків, які, немов уболівальники, спостерігають за нами з небес, берімося до життєвого забігу, який нам приготував Бог. Немов спортсмен, що готується до змагань, відкиньмо всі гріховні звички та все те, що стане нам на заваді (Євреїв 12:1–2).

Щоб бігти цей життєвий забіг

Маймо терпеливість..... Євреїв 12:1

Терпімо картання..... Євреїв 12:11

Пильнуймо про мир та чистоту серця..... Євреїв 12:14

Завжди дивімось на Ісуса, Начальника й Виконавця нашої віри.

Життя, яке буде Йому до вподоби, стане можливим завдяки Самому Господу.

